

[P. N. Petersen (Røje).]

ligere rågedebatter her i rigsdagen har betjent sig af ordet „rågeejer“, som om rågerne var en slags husdyr, der tilhørte ejerne af de træer, hvor kolonierne har bygget rede. Det er måske også en måde at blive velhavende på, men jeg synes, den er temmelig anstrengt. Sandheden er sikkert den, at de, der har jægerblod i årerne, har opdaget, at der er pragtfulde jagtmarker i rågekolonierne, når ungerne kan begynde at spadserer ud på grenene. Så er de et sikkert bytte for enhver nimrod, der lægger an på dem, medens de gamle råger nok skal sørge for at salvere sig i tide. Der er visse mennesker, der betragter rågeungerne som rene lækkerbidskener — smagen er som bekendt udenfor diskussion —, og der går sære fragsagn om, at de undertiden bliver serveret som kyllinger, hvad jeg indtil videre vægrer mig ved at tro. Men at rågeungerne spiller en vis rolle ved afvejelsen af disse fugles skadelighed, er givet. Når der tales om at vurdere den skade, rågerne forvolder på en ejendom, til 300 kr. eller et andet beløb, vil jeg tillade mig at påstå, at en sådan vurdering ikke behøver at have det fjerneste med virkeligheden at gøre. Når kornet begynder at spire om foråret, møder rågerne for at tage de første spirer, der myldrer frem af jordskorpen, hvorved plantebestanden fortyndes, men hvis kornet ikke står tæt nok, er der ingen mors sjæl, der kan have nogen begrundet mening om, hvorvidt det skyldes for ringe spireevne, for lidt udsæd eller rågerne. Man har tidligere fæblet om, at hvis det kunne bevises, at det skyldtes rågerne, skulle rågeejerne erstatte skaderne. Nu er rågerne jo temmelig ensartede af udseende, så det er svært at bevise, hvem de tilhører, og derfor vil det sikkert være vanskeligt at inddrive erstatninger på dette område.

Jeg har her fremdraget visse synspunkter, som har været gjort gældende op gennem årene, og som viser, at der er en tilbøjelighed til at gøre rågespørgsmålet mere indviklet, end det egentlig er. Der er for mig ingen tvivl om, at de forholdsvis få rågekolonier, der findes her i landet, meget let kunne udryddes, hvis viljen dertil er tilstede. De landmænd, som skæbnen har gjort til naboer af sådanne rågekolonier, har rimeligt krav på beskyttelse mod angreb af disse

vingede røvere. Spørgsmålet er blot, hvilken vægt der kan lægges på ønsket om at bevare en del af denne besynderlige fugleart. Dem, der ønsker at bevare den af hensyn til jagtens glæder og de tvivlsomme lukulliske nydelser, synes jeg, man kan se bort fra. Allikerne og skarverne må behandles i samme ånd.

Jeg vil anbefale lovforslaget til en grundig udvalgsbehandling

Steffensen: Jeg kan give lovforslaget om bekæmpelse af råger, alliker og skarver tilslutning, idet der er god grund til at bekæmpe disse skadedyr, som forvolder stor skade både på markafgrøder og i haver. Kragerne, som vi kalder dem i Vestjylland, er meget slemme. De tager en hel masse nyttevildt, og de er særlig slemme, når de optræder overfor vore små kyllinger — jeg har selv måttet ofre over 50 kyllinger til dem i år —, så den skade, disse skadedyr forvolder rundt omkring i landet, bl. a. ved at tage kyllinger, betyder en stor årlig udgift. Stærerne angriber bærrugten, og der er kommet adskillige klager fra gartnere over, hvor slemme de kan være. Vi har også rovdyr, der er slemme, således blev der sidste forår skudt en ræv, der havde fire harekillinger i munden på een gang.

Alle disse skadedyr ødelægger i stor udstrækning den gode vildtbestand, og derfor kan jeg give tilslutning til en lovgivning, der går ud på at bekæmpe dem effektivt. Men skal det ske, er der en ting, som frembyder en stor hindring; her tænker jeg på den fordyrelse af jagtpatronerne, som afgiften på disse bevirker. Jeg mener, det er en udemokratisk afgift. Der er mange, som simpelthen ikke har råd til at løse jagttegn og bruge de altfor dyre jagtpatroner til effektivt at bekæmpe skadedyrene med, så når denne afgift indbringer omkring 3 mill. kr. årlig, er jeg tilbøjelig til at mene, at den virker som middel til at frede rovvildtet. Det er jo en kendsgerning, at der rundt omkring i landet i år bliver klaget over, at nyttevildtet er i aftagende, og på vor egn har vi f. eks. kolonier af både krager og råger, som gør uhyre stor skade på nyttevildtet. Derfor tror jeg, at det udvalg, der nu bliver nedsat, også skulle se på, om der var mulighed for at få afskaffet